

Ενότητα 1η

Επιστρέφοντας

Είναι οι πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου. Αυτή την εποχή Έλληνες απ' όλη την Ελλάδα περνούν από το αεροδρόμιο Κένεντι της Νέας Υόρκης. Οι περισσότεροι έρχονται από την Ελλάδα, από τις καλοκαιρινές τους διακοπές.

Συχνά τα αεροπλάνα από Αθήνα ή Θεσσαλονίκη είναι γεμάτα από αυτούς τους περίεργους τουρίστες που έφυγαν για να κάνουν διακοπές... στον τόπο τους και τώρα γυρίζουν ξανά στην άλλη τους πατρίδα, στην Αμερική.

Οι πιο πολλοί σκέφτονται ακόμη τις διακοπές. Ο ένας ρωτά τον άλλο πού πήγε και πώς πέρασε. Γονείς και παιδιά, μικροί και μεγάλοι, χαρούμενοι κι ηλιοκαμένοι, όλοι κάτι έχουν να πουν.

Επιστρέφοντας από τις διακοπές...και τι δεν φέρνουμε μαζί μας...

Τι εννοεί ο Πολύβιος:
Τι φέρνουμε μαζί μας γυρνώντας από τις διακοπές μας:

Ο Γιώργος και η Αλεξάνδρα είναι μαθητές του Ημερήσιου Σχολείου του Αγίου Δημητρίου, στην Αστόρια της Νέας Υόρκης.

Ο Δημήτρης και η αδελφή του, η Κατερίνα, πηγαίνουν στο Απογευματινό Σχολείο του Αγίου Παύλου. Τα τέσσερα παιδιά γνωρίστηκαν στο ταξίδι και τώρα κουβεντιάζουν για το καλοκαίρι που πέρασε, αλλά και για το σχολείο, που σε λίγο αρχίζει.

Στην Ελλάδα
σε πολλά σχολεία
κάνουν αγιασμό
την πρώτη μέρα.

Και μετά
φεύγουν;

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Πού βρίσκεται το αεροδρόμιο Κένεντι;
2. Γιατί είναι αυτοί οι τουρίστες «περίεργοι»; Τι τους κάνει να ξεχωρίζουν;
3. Τι κουβεντιάζουν τα τέσσερα παιδιά;
4. Πώς λέγονται τα σχολεία τους και πού βρίσκονται;
5. Ταξιδέψατε ποτέ από την Αμερική για την Ελλάδα; Πώς ήταν το ταξίδι;
6. Διαβάζουμε την πρώτη ενότητα της Μ. Βρετανίας «Μ' ένα ματσάκι βασιλικό...» και μαθαίνουμε πώς αρχίζουν εκεί οι μαθητές τη χρονιά τους.

2. Μια...περίεργη βαλίτσα!

Χωρίζω τις λέξεις σε τρεις ομάδες και τις γράφω στο τετράδιό μου.

Αυτή η βαλίτσα
είναι πολύ περίεργη...
παράξενη...

το αεροπλάνο
ο τουρίστας ο τουρισμός
ταξιδεύω το τουριστικό γραφείο
ο ταξιδιώτης το αεροδρόμιο
αεροπορικός-ή-ό ο/η αεροσυνοδός
ο αεροπόρος τουριστικός-ή-ό
το ταξίδι η τουρίστρια

Διαλέγω δύο λέξεις από κάθε ομάδα και λέω μ' αυτές προτάσεις.

1. Επιστρέφοντας

3. Ψάχνω και μαθαίνω:

1. Υπάρχουν κι άλλα ελληνικά σχολεία στη Νέα Υόρκη;
2. Πώς λέγονται και πού βρίσκονται;
3. Ποια από αυτά είναι τα πιο παλιά;

6. Γράφω σε μια παράγραφο (30-50 περίπου λέξεις) για τα συναισθήματά μου την πρώτη μέρα στο σχολείο.

Χρησιμοποιώ μερικές από τις παρακάτω λέξεις ή φράσεις:
 Χαρούμενος\ η, ανήσυχος\ η, νευρικός\ ή, εντύπωση, συμμαθητής,
 συμμαθήτρια, μαθήματα, εργασία, καινούρια βιβλία, καινούριοι φίλοι.

Την πρώτη μέρα στο σχολείο ήμουν λίγο _____,
 αλλά και _____, γιατί _____

5. Συνδυάζω τα παρακάτω ρήματα με τις φράσεις στους κύκλους, όπως στο παράδειγμα:

Χτες
το πρωί

αγόρασα
στόλισα
πλήρωσα

...τον λογαριασμό του τηλεφώνου.
 ...το καινούργιο βιβλίο του Χάρι Πότερ.
 ...το δωμάτιό μου για το πάρτι μου.

Τώρα

πληρώνω
στολίζω
αγοράζω

...τον κήπο για
την αυριανή γιορτή

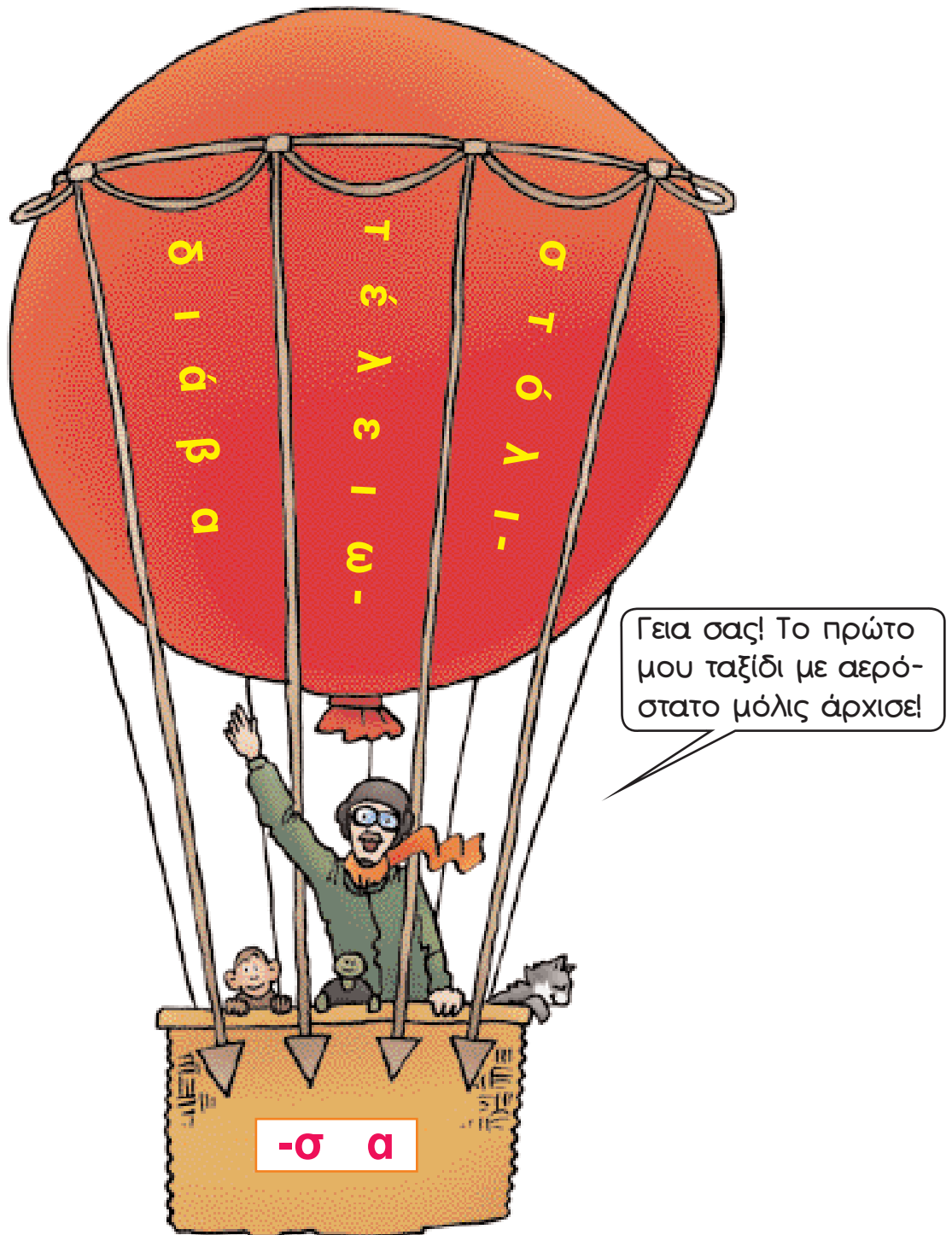
...το ενοίκιο
του σπιτιού

ένα άλλο βιβλό
στα Αγγλικά

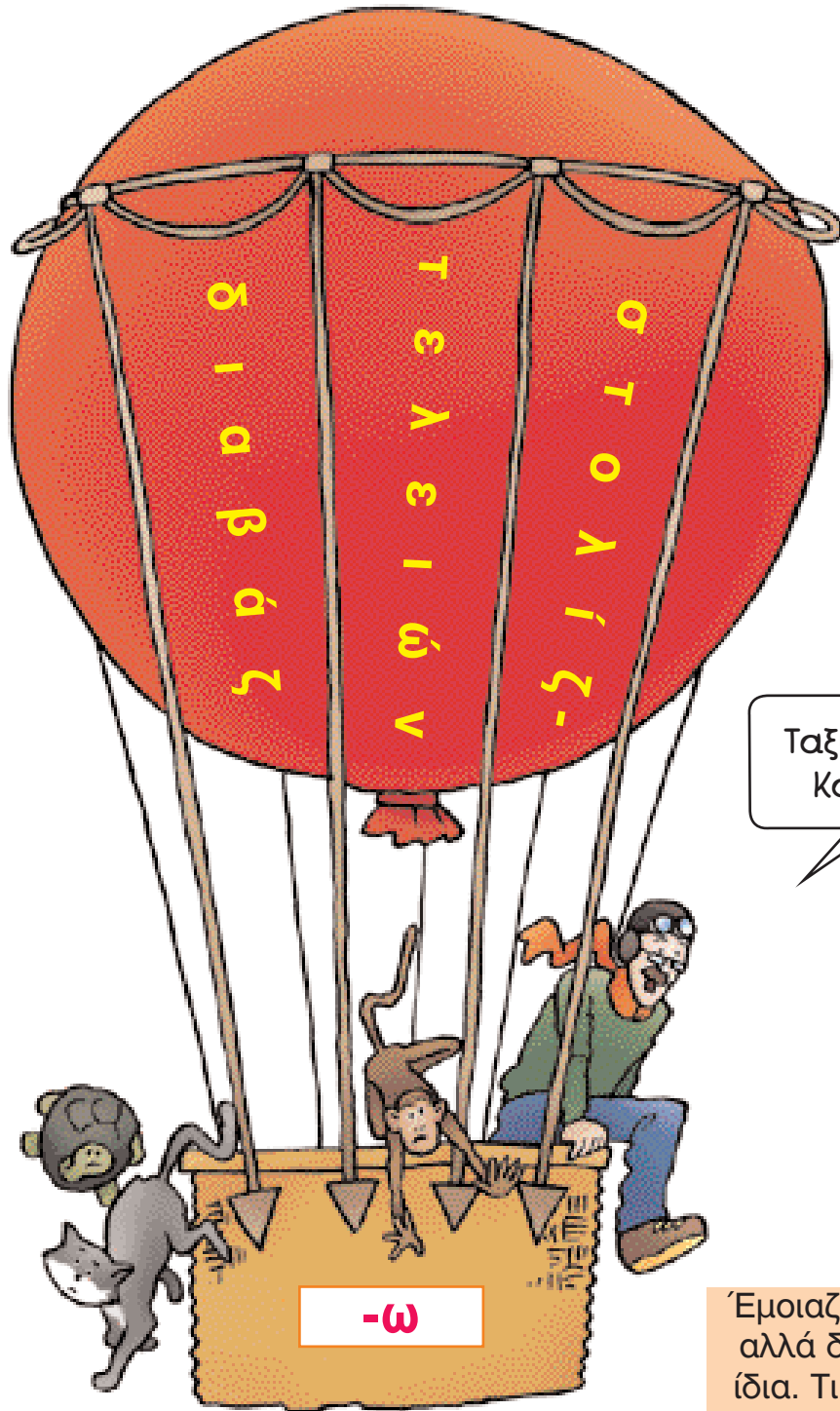
Και οι λέξεις επιστρέφουν...

Χτες το πρωί, την ώρα του διαλείμματος, ήταν ένα αερόστατο στον ουρανό.

1. Επιστρέφοντας

Σήμερα, την ίδια ώρα, ήταν άλλο ένα:

Έμοιαζαν πολύ,
αλλά δεν ήταν
ίδια. Τι άλλαζε;

6. Προσέχω τις λωρίδες με τα ρήματα και τα καλάθια στα δύο αερόστατα.

Σε τι μοιάζουν και σε τι διαφέρουν;
Χρωματίζω με κόκκινο τις διαφορές και με πράσινο
τις ομοιότητες.

Ενότητα 2η

Η ημέρα των Εργαζομένων Labor Day

Χθες δεν έκανα τίποτα. Ήταν η Ημέρα των Εργαζομένων. Σήμερα όμως θα αρχίσω μια έρευνα για όλους όσους δουλεύουν ενώ εμείς ξεκουραζόμαστε.

Βοηθήστε τον Πολύβιο στην έρευνά του βρίσκοντας πληροφορίες για τα επαγγέλματα αυτά.

Η Ημέρα των Εργαζομένων

Η πρώτη Δευτέρα κάθε Σεπτεμβρίου στις Ηνωμένες πολιτείες είναι για τους εργαζόμενους. Αυτή τη μέρα σκεφτόμαστε αυτούς που εργάζονται στη χώρα μας κι όλα όσα έκαναν και κάνουν για μας.

Κι αυτοί, αν τους μετρήσουμε, είναι πάρα πολλοί. Είναι εκείνοι που έφτιαξαν σιδηρόδρομους, εθνικούς δρόμους, γέφυρες και σπίτια. Αυτοί που έκτισαν εργοστάσια και έφτιαξαν τις μηχανές που υπάρχουν σ' αυτά. Αυτοί που και σήμερα ακόμη καλλιεργούν χωράφια και μεταφέρουν στην αγορά τα προϊόντα. Όσοι μας φροντίζουν όταν είμαστε άρρωστοι, όσοι γράφουν τις εφημερίδες και τα βιβλία που διαβά-

ζουμε και όσοι κάνουν μάθημα στα σχολεία. Επίσης αυτοί που καθαρίζουν τους δρόμους, μαζεύουν τα σκουπίδια, κόβουν τα μαλλιά μας ή φτιάχνουν τα ρούχα μας. Αλλά και εκείνοι που σβήνουν τις φωτιές και οι άλλοι που μας προστατεύουν από τους κινδύνους.

Σήμερα, βέβαια, μπορεί να πει κανείς ότι οι υπολογιστές και οι μηχανές κάνουν πολλές δουλειές που παλιότερα έκαναν οι άνθρωποι. Αλλά η απάντηση είναι ότι και τις μηχανές και τους υπολογιστές τους φτιάχνουν, τους προγραμματίζουν και τους κάνουν καλύτερους άνθρωποι που εργάζονται σκληρά.

2. Η ημέρα των Εργαζομένων

1. Συζητάμε στην τάξη:

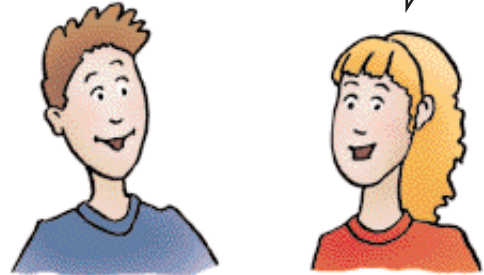
- Τι γιορτάζουμε την πρώτη Δευτέρα του Σεπτεμβρη;

- Σε τι μοιάζει η μέρα του εργάτη με την Πρωτομαγιά;

Κώστας: - Γιορτάζουν λοιπόν κι οι μαθητές εκείνη τη Δευτέρα;

Χριστίνα: - Όχι, μόνο οι εργαζόμενοι.

Κώστας: - Γιατί; Αυτοί δηλαδή δε δουλεύουν; Δεν κουράζονται;

Εσείς τι λέτε;

Ξέρετε αν υπάρχει κάποια γιορτή για τους μαθητές;

2. Τα παρακάτω επαγγέλματα παρουσιάζονται στο κείμενο που διαβάσαμε:

Σχηματίζω μια φράση για το καθένα από αυτά και συμπληρώνω τα κενά, όπως στο παράδειγμα:

ο/η δάσκαλος – α

ο/η νοσοκόμος – α

ο αγρότης – η αγρότισσα

ο/η γιατρός

ο/η δημοσιογράφος

ο/η οδηγός φορτηγού

Μας φροντίζουν
όταν είμαστε
άρρωστοι

ο γιατρός
η γιατρός
ο νοσοκόμος
η νοσοκόμα

ο _____

η _____

ο _____

η _____

ο _____

η _____

ο _____

η _____

3. Συμπληρώνουμε τα κενά με το επάγγελμα που μας αρέσει και διαλέγουμε τις εκφράσεις που ακολουθούν ή φτιάχνουμε και άλλες δικές μας:

- Τι σκέφτεσαι να γίνεις όταν μεγαλώσεις;

- Θα ήθελα να γίνω _____, γιατί έτσι θα

_____.

... μπορώ να ταξιδεύω και να γνωρίζω άλλα μέρη.

... βοηθώ τους άλλους ανθρώπους.

- πιλότος

- αεροσυνοδός

- γιατρός

- νοσοκόμος/α

.....

4. Συζητάμε στην τάξη:

Διαβάζουμε την παρακάτω ιστορία.

Ο Στρατής ονειρεύτηκε ότι:

Έφευγε από το γραφείο του με το αυτοκίνητό του. Η κυκλοφορία στους δρόμους ήταν μεγάλη, όμως αυτός ο καινούργιος αυτοκινητόδρομος δούλευε καλά, χωρίς προβλήματα. Έφτανε μόνο να πάρεις τη θέση σου σ' αυτόν, να δώσεις στον υπολογιστή του αυτοκινήτου σου τη διαδρομή για το σπίτι και σε πήγαινε εκεί σε δέκα λεπτά.

Στο μεταξύ, όταν ήταν ακόμη μέσα στο αυτοκίνητο, “μπήκε” στον υπολογιστή του σπιτιού του και έδωσε εντολή στην κουζίνα να ζεστάνει το φαγητό, ζέστανε το νερό στο μπάνιο και ρύθμισε τη θερμοκρασία του σπιτιού του στους 18° C. Ύστερα “πήγε” για λίγο στο διαδίκτυο και έριξε στα γρήγορα μια ματιά στους τίτλους των εφημερίδων.

Μέχρι να γίνουν όλα αυτά, είχε φτάσει.

Αν ζούσαμε στην εποχή που ονειρεύτηκε ο Στρατής, ποια επαγγέλματα νομίζετε ότι δεν θα χρειαζόνταν πια; Θα έχουν κάποια αλλάξει και πώς;

2. Η ημέρα των Εργαζομένων

Όλοι χρειάζονται σε όλους

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

5. Συνδυάζω σωστά τα ονόματα των επαγγελματιών με τις εικόνες και γράφω δίπλα σε κάθε λέξη τον σωστό αριθμό.

- κτηνίατρος
 ζωγράφος
 φούρναρης
 κομμώτρια

- ηθοποιός
 πυροσβέστης
 πιλότος
 υδραυλικός

- πωλήτρια
 ταμίας σούπερ-μάρκετ
 μάγειρας
 οδηγός λεωφορείου

- δικηγόρος
 υπάλληλος ταξιδιωτικού γραφείου
 ψαράς
 χτίστης
 αστυνομικός

6. Τόμπολα με επαγγέλματα

1 Φωτοτυπούμε τη σελίδα με τα επαγγέλματα.

2 Κόβουμε με το ψαλίδι τις κάρτες και τις ανακατεύουμε.

3 Ρίχνουμε τα ζάρια: όποιος φέρει ζυγό αριθμό (2,4,6,...), τραβάει μια κάρτα.

4 Οι υπόλοιποι έχουν δικαίωμα να κάνουν τις τρεις παρακάτω ερωτήσεις, για να μαντέψουν το επάγγελμα.

- Κάθε πότε τον /την χρειαζόμαστε;
- Αν δεν υπήρχε αυτό το επάγγελμα, τι δεν θα είχαμε ή τι δεν θα μπορούσα με να κάνουμε;
- Τι χρειάζεται να μπορούμε να κάνουμε ή να ξέρουμε γι' αυτή τη δουλειά;

5 Αυτός που κρατάει την κάρτα πρέπει να απαντήσει σωστά και όχι μονολεκτικά στις ερωτήσεις, προσπαθώντας όμως ταυτόχρονα να μη φανερώσει αμέσως την απάντηση.

6 Αν οι υπόλοιποι βρουν το επάγγελμα, τότε ο επόμενος ρίχνει ξανά τα ζάρια και το παιχνίδι συνεχίζεται. Αν όχι, ο ίδιος παίκτης τραβά μια άλλη κάρτα.

7 Κερδίζει αυτός που βρήκε τα πιο πολλά επαγγέλματα ή σήκωσε τις περισσότερες κάρτες. Αν υπάρχει ισοβαθμία, οι δύο νικητές παίζουν για μια ακόμη φορά, μόνοι τους.

7. Κάνουμε στην τάξη μας ένα Μουσείο Επαγγελματιών:

- Ζητάμε από τους μεγαλύτερους να μας μιλήσουν για επαγγέλματα που χάθηκαν και δεν υπάρχουν πια. Κάνουμε μια λίστα με αυτά στην τάξη.
- Ο καθένας μας αναλαμβάνει από ένα και ρωτώντας ή ψάχνοντας σε βιβλία μαζεύει το υλικό του.
- Αυτό πρέπει να είναι τουλάχιστον ένα σκίτσο, μία κάρτα ή φωτογραφία και λίγα λόγια γι' αυτό (30-50 λέξεις).
- Παρουσιάζουμε τις εργασίες μας στην τάξη σε αφίσες ή ταμπλό και στήνουμε το Μουσείο μας.

Ενότητα 3η

Δύο φίλοι στο Central Park

Στην καρδιά του Manhattan βρίσκεται το Central Park, ένα από τα πιο όμορφα πάρκα της Ν. Υόρκης.

Μέσα στο πάρκο αυτό ζούσε κάποτε ένα σπουργίτι. Είχε χτίσει τη φωλιά του ψηλά, στα κλαδιά ενός πλατάνου. Όταν πεινούσε, έτρωγε σκουλήκια και σπόρους από το χώμα κι όταν κουραζόταν από τις βόλτες, σταματούσε στα κλαδιά ενός δέντρου και τραγουδούσε.

Μια μέρα σε κάποια πρωινή βόλτα, είδε από ψηλά κοντά στο παγοδρόμιο κάτι να σαλεύει. Πλησίασε πετώντας και κοίταξε πιο καλά. Ένας μικρός γκριζος λαγός με μεγάλα αυτιά έπαιζε ανάμεσα στα λουλούδια. Φαινόταν χαρούμενος και ξέγνοιαστος.

Το πουλάκι πλησίασε και σταμάτησε δίπλα του. Ο λαγός στάθηκε κι αυτός ένα λεπτό και το κοίταξε προσεκτικά. Το σπουργίτι πετάρισε λίγο πιο κάτω και γύρισε και τον κοίταξε ξανά. Ο λαγός πλησίασε κι αυτός με τη σειρά του. Ήταν σαν να ακολουθούσε ο ένας τον άλλο. Σε λίγο το σπουργίτι κρύφτηκε πίσω από ένα θάμνο κι ο λαγός σταμάτησε και το περίμενε. Συνέχισαν έτσι για αρκετή ώρα. Πότε- πότε το σπουργίτι έβρισκε κάποιο σπόρο ή πετούσε από δέντρο σε δέντρο σαν να έλεγε στον καινούργιο του φίλο: «Εδώ είμαι!».

Ο λαγός πάλι ακολουθούσε περίεργος κι όλο μασούλαγε και κάποιο φύλλο. Το «παιγνίδι» συνεχίστηκε για ώρα. Συνεχίστηκε ακόμη και την επόμενη μέρα, στο ίδιο μέρος, και τη μεθεπόμενη... Είχαν γίνει πια φίλοι.

Μια βόλτα στο πάρκο της πόλης. Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο ό,τι εποχή κι αν έχουμε.

Χωριζόμαστε σε 4 ομάδες και περιγράφουμε την κάθε εποχή του χρόνου σε ένα πάρκο της πόλης μας.

Ο καιρός περνούσε. Τέλειωσε το καλοκαίρι κι ήρθε το φθινόπωρο. Μετά είχε σειρά ο χειμώνας με το κρύο, την παγωνιά και τα χιόνια. Μια μέρα του χειμώνα ο αέρας σταμάτησε να φυσά κι έπεσε ξαφνικά χιόνι. Άσπρο και απαλό χιόνι που τα σκέπασε όλα πολύ γρήγορα.

Το πάρκο έγινε κι αυτό κάτασπρο. Όλα τα ζώα κρύφτηκαν βιαστικά και κανένας θόρυβος δεν ακουγόταν. Το κρύο γινόταν όλο και πιο τσουχτερό. Το πουλάκι κρύωνε κι ο μικρός λαγός πεινούσε στην τρύπα του...

Κάποια στιγμή έφτασε και η ώρα για την καθημερινή τους συνάντηση. Μ' όλο το κρύο, το σπουργίτι ξεκίνησε. Καθώς χαμήλωνε το πέταγμά του, είδε στη ρίζα ενός θάμνου λίγα ξερά φύλλα που το χιόνι

δεν τα είχε ακόμη σκεπάσει. Έπιασε μερικά με το ράμφος του και ... προσγειώθηκε στην είσοδο της φωλιάς του φίλου του. Ο λαγός το περίμενε κι όταν άφησε κάτω τα φύλλα, ήρθε και στάθηκε δίπλα του, πολύ κοντά του, σαν να ήθελε να το ζεστάνει και να το προφυλάξει από το κρύο.

Έμειναν έτσι κάμποση ώρα. Κάποτε, όπως συχνά συμβαίνει στην Νέα Υόρκη, ο ήλιος βγήκε ξανά. Το πάρκο άρχισε να γεμίζει από παιδιά που ήρθαν για να παίξουν με το χιόνι. Μερικά απ' αυτά κρατούσαν ψωμί για να ταΐσουν τα πουλιά του πάρκου. Και κανείς ποτέ δεν θα μάθαινε την ιστορία με τον μικρό λαγό και το σπουργίτι, αν εκείνη την ώρα δεν περνούσε.....

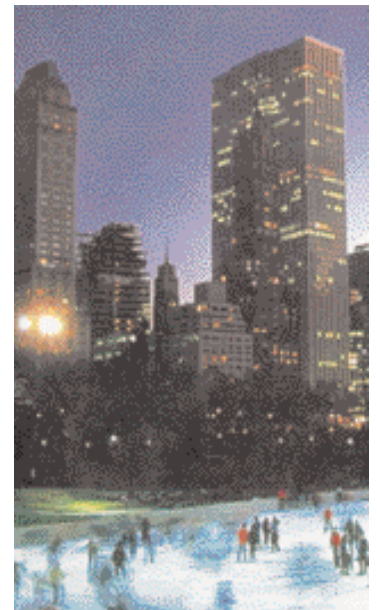
(διαβάζω τα παρακάτω, διαλέγω ένα και σημειώνω x)

... ο Κίμωνας, ένας μαθητής της Τετάρτης, που βγήκε για να παίξει στο χιονισμένο πάρκο με τους φίλους του.

... η Κατερίνα, που βγήκε με τη φωτογραφική της μηχανή να τραβήξει φωτογραφίες από τη χειμωνιάτικη Νέα Υόρκη.

... ο Νίκος, ένας συγγραφέας παιδικών βιβλίων, που έψαχνε ένα καινούργιο θέμα.

Είδε τους δύο φίλους και θέλησε να μάθει περισσότερα. Την άλλη μέρα πήγε ξανά στο ίδιο μέρος. Στάθηκε πίσω από ένα δέντρο και περίμενε. Το ίδιο έκανε και την επόμενη και για πολλές ακόμη μέρες, μέχρι που η ιστορία συμπληρώθηκε και ...την έχουμε εδώ, μπροστά μας.

3. Δύο φίλοι στο Central Park

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Με ποιο τρόπο το πουλάκι κι ο λαγός έδειξαν πως είναι πραγματικοί φίλοι;

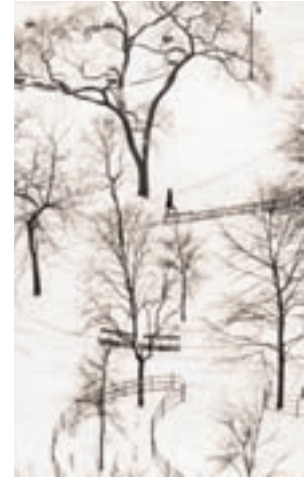
2. Τι θα έλεγε...

...ο Κίμωνας στους φίλους του για τα δύο ζώακια;

...η Κατερίνα δείχνοντας τη φωτογραφία που τράβηξε;

3. Τι τίτλο θα έδινε ο Νίκος στην ιστορία του;

4. Λέμε με δικά μας λόγια τι σημαίνει η παροιμία:
«Ο καλός ο φίλος στην ανάγκη φαίνεται»

2. Λέμε τη γνώμη μας:

Μπορούν να γίνουν φίλοι:

- ένα κορίτσι κι ένα αγόρι;
- ένα παιδί κι ένας μεγάλος άνθρωπος;
- δύο παιδιά από διαφορετική χώρα;

3. Βρίσκω πληροφορίες για το Central Park ή για ένα πάρκο της πόλης μου και το παρουσιάζω στους συμμαθητές μου.

4. Ψάχνω και βρίσκω μαζί με τους συμμαθητές μου άλλα παραδείγματα «παράξενης φιλίας». Οργανώνω μια σύντομη παρουσίαση με σκίτσα ή φωτογραφίες και μικρά κείμενα.

5. Κάνω προτάσεις με τις παρακάτω φράσεις όπως στο παράδειγμα, βάζοντας τα ρήματα στον σωστό χρόνο:

Όταν το σπουργίτι πεινούσε, έτρωγε σπόρους από το χώμα.

1. διαβάζω τα μαθήματά μου/ακούω πάντα μουσική.
2. πλησιάζω να του/της μιλήσω/αυτός/ή φεύγει
3. μιλάω στο τηλέφωνο/ξεχνάω να τελειώσω
4. διψάω πολύ/δεν πίνω παγωμένο νερό.

6. Απαντώ μαζί με ένα/μία συμμαθητή/ριά μου στην ερώτηση.

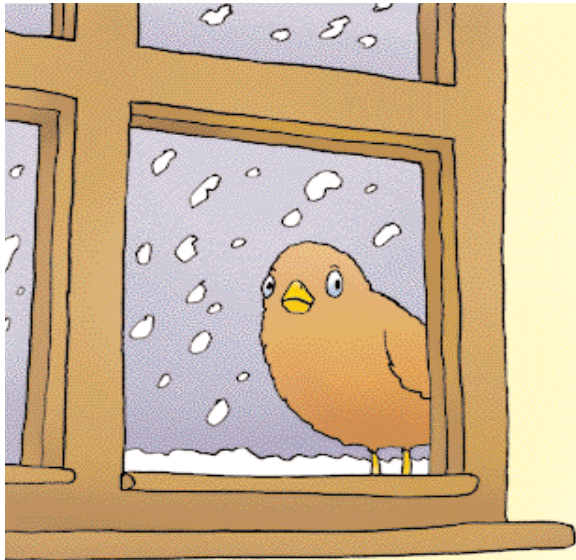
Έξω χιονίζει.
Πες μου, τι σκέφτεσαι;

Βρίσκω και γράφω οκτώ λέξεις ή μικρές φράσεις με τη βοήθεια του/της διπλανού/ής μου.

1. _____	2. _____
3. _____	4. _____
5. _____	6. _____
7. _____	8. _____

Το παγωμένο πουλάκι

Έξω πέφτει χιόνι κι είναι παγωνιά κι όλοι μαζευτήκαν στη ζεστή γωνιά. Άσπρισαν οι δρόμοι, στρώθηκε η αυλή κι ο βοριάς σφυρίζει τώρα πιο πολύ.

Στο παράθυρό μας στέκει ένα πουλί και χτυπά το τζάμι και παρακαλεί:
- Πάρτε με κοντά σας για να ζεσταθώ τρέμω το καημένο κι έξω θα χαθώ.

- Έλα 'δω πουλάκι για να ζεσταθείς. Όλοι σ' αγαπούμε μη μας φοβηθείς. Από το ψωμί μας ψίχουλα να φας κι όταν βγει ο ήλιος λεύτερο πετάς.

Χάρης Σακελλαρίου

7. Συζητάμε στην τάξη:

Αν ήμασταν σκιτσογράφοι και...

...μας ζητούσαν να κάνουμε σκίτσα για το παραπάνω ποίημα, πόσα θα έπρεπε να κάνουμε;

8. Διαλέγω μία από τις εικόνες του ποιήματος και τη ζωγραφίζω σε ένα φύλλο χαρτί.

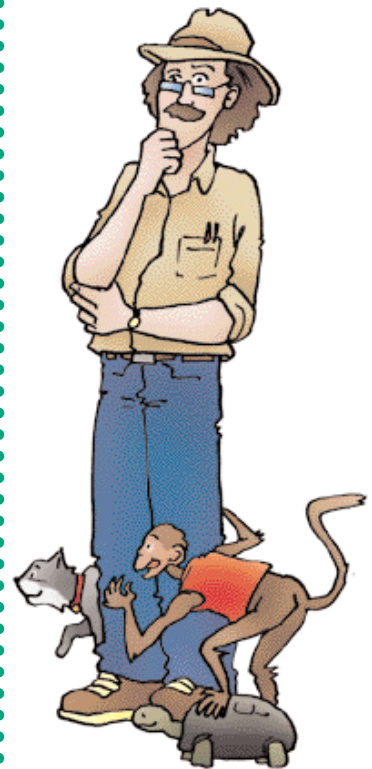
Ενότητα 4η

Τα φαγητά ταξιδεύουν

- Ποιος θέλει ν' αρχίσει πρώτος; Έβελιν, τι λες;
- Λοιπόν... τα τσιφτελνίγια και τα λαζάνια είναι από την Ιταλία... και η σπανακόπιτα είναι βέβαια ελληνική.
- Εσύ Χοσέ, τι μπορείς να μας πεις;
- Τα μπουρίτος και οι τσιφτελνίγια είναι από το Μεξικό και το σουβλάκι μπορεί να είναι ελληνικό.
- Μπορεί; Γιατί μπορεί;
- Γιατί σουβλάκι έχουν και πολλές αραβικές χώρες.

Η Γεωγραφία των φαγητών. Πολύ ωραίο μάθημα!

Λέμε κι εμείς ποια φαγητά από άλλες χώρες μας αρέσουν.

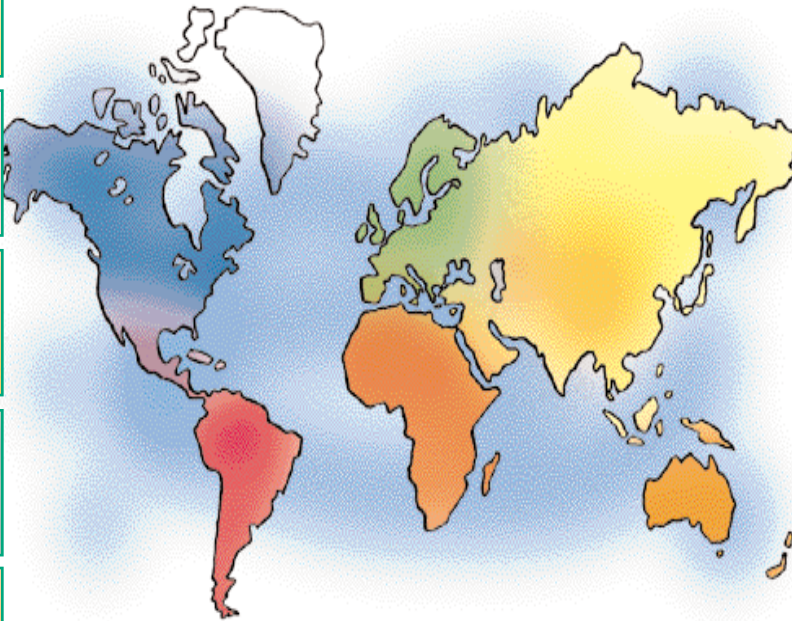

- Όχι μόνο σουβλάκι, αλλά και κους-κους.
- Κους - κους; Τι είναι αυτό;
- Είναι ένα αραβικό φαγητό από αλεσμένο σιτάρι.
- Λοιπόν, ποιες λέξεις μας έμειναν;
- Το σνίτσελ μας ήρθε από τη Γερμανία και η παέγια είναι ισπανική.
Έτσι δεν είναι Χοσέ;
- Ναι, βέβαια! Η πουτίγκα όμως;
- Η πουτίγκα, Γιάννη, μας ήρθε από την Αγγλία. Βλέπετε λοιπόν, κάθε χώρα έχει τα δικά της φαγητά.

1. Συζητάμε στην τάξη:

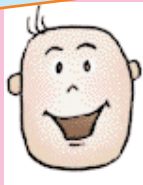
1. Γιατί κάθε χώρα έχει τα δικά της φαγητά;
2. Γιατί σήμερα μπορεί κανείς εύκολα να δοκιμάσει φαγητά από πολλές χώρες και ηπείρους;
3. Συζητάμε στην τάξη ποια από τα παρακάτω φαγητά συνηθίζουμε να τρώμε, κάθε πότε, και ποιο μας αρέσει.
4. Ρωτάω τον/τη διπλανό/ή μου: Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό/γλυκό/φρούτο; Σημειώνουμε τις απαντήσεις και τις συζητούμε.
5. Ποια άλλα ελληνικά παραδοσιακά φαγητά ξέρουμε και από ποια μέρη της Ελλάδας;

4. Τα φαγητά ταξιδεύουν

Πρόσκληση για φαγητό: Ναι ή όχι ;

- Έλα → να φάμε μαζί αύριο το...
- Τι λες; → τρώμε μαζί αύριο το...

- Ευχαριστώ! Δυστυχώς δεν μπορώ!
Πρέπει να ...

- Σήμερα; Δεν γίνεται, γιατί ...
- Δυστυχώς δεν μπορώ σήμερα.
Έχω να...

-Ελάτε → να φάμε μαζί αύριο το...
-Τι λέτε; → Τρώμε μαζί αύριο το...

- Ναι, ευχαριστώ πολύ!
- Ευχαρίστως! Θα έρθω.
- Γιατί όχι!
- Εντάξει! Θα έρθω!

Σας περιμένουμε λοιπόν την Κυριακή κατά τις 8 το βράδυ, στο σπίτι μας.

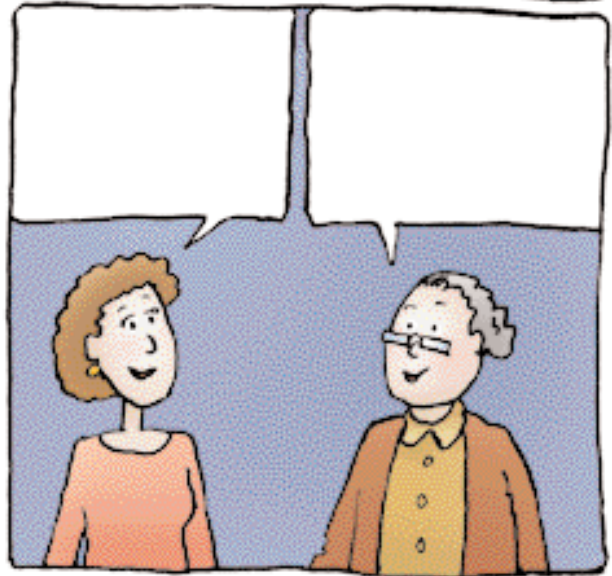
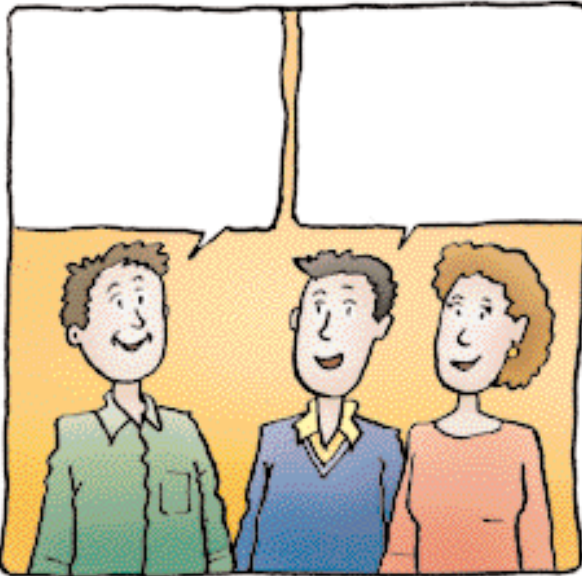
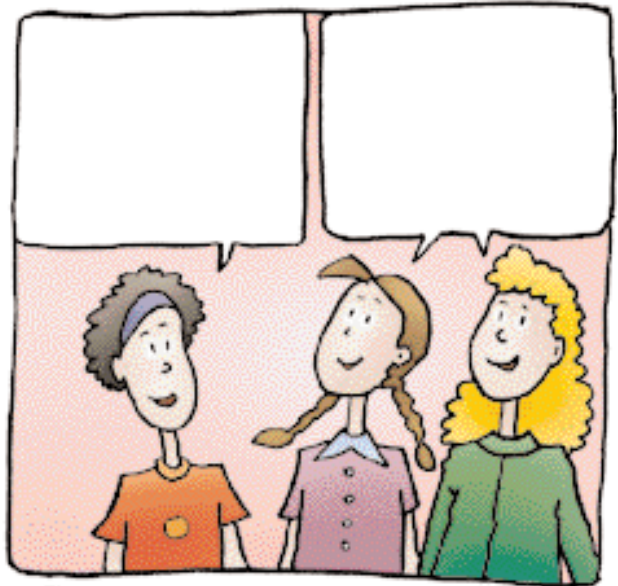
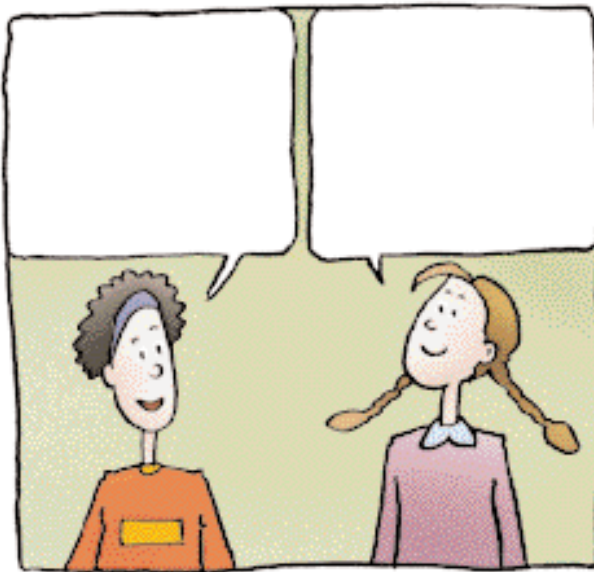
2. Διαλέγοντας από τις παραπάνω φράσεις και συμπληρώνοντας "παίζουμε" ότι:

...καλώ δύο φίλους μου για φαγητό. Ο ένας μου λέει ότι μπορεί να έρθει και ο άλλος όχι.

3. Οι παρακάτω συναντιούνται ύστερα από πολύ καιρό. Χαιρετά ο ένας τον άλλο, μιλάνε για λίγο και μετά οι πρώτοι από κάθε τετράγωνο προσκαλούν τους άλλους για φαγητό. Οι υπόλοιποι, αν δεχτούν, πρέπει να συμφωνήσουν για το μέρος και την ώρα, ενώ, αν αρνηθούν, πρέπει να βρουν μια δικαιολογία. (βοηθητικές φράσεις: Τι κάνεις, τι κάνετε, έχω / έχουμε πολύ καιρό να σε δω/ δούμε, μετακόμισα/σαμε κι άλλαξα/ξαμε τηλέφωνο, ήμουν άρρωστος /-η

4. Τα φαγητά ταξιδεύουν

Ξέρετε ότι...

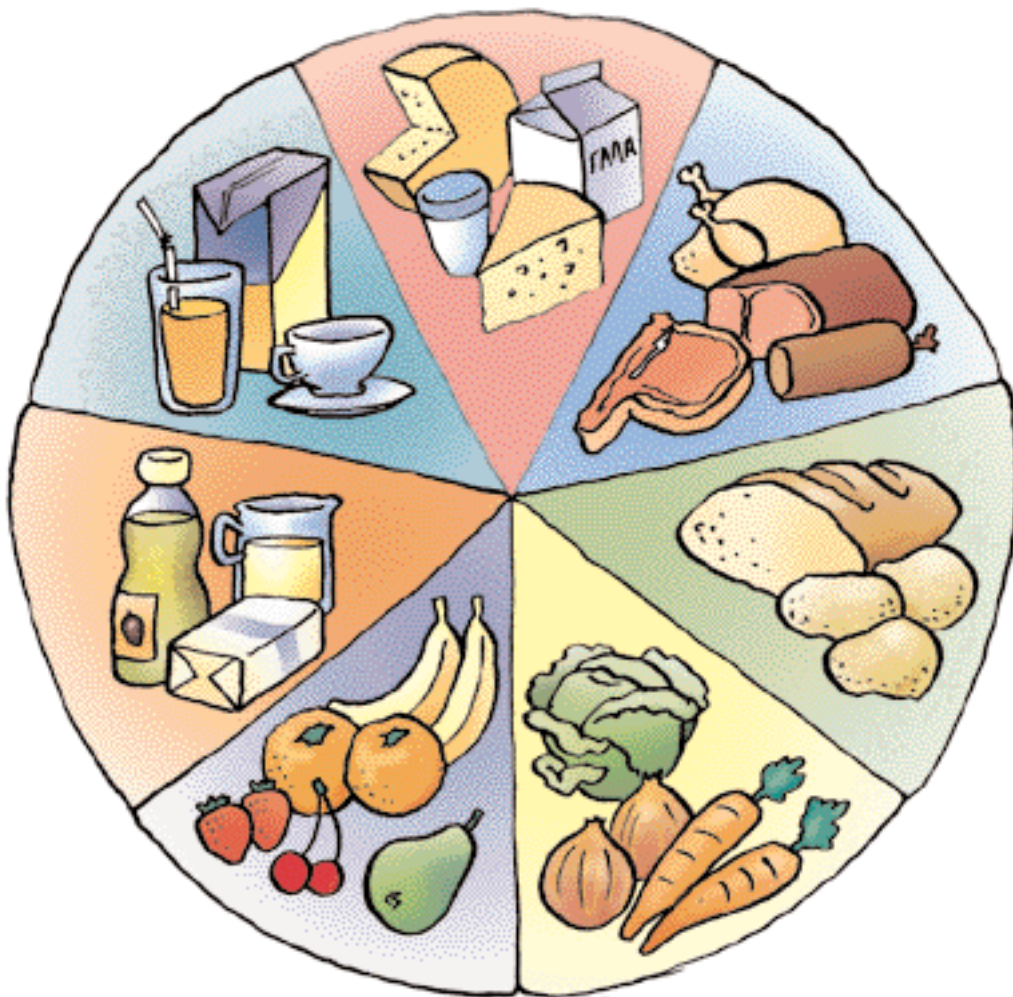
Οι άνθρωποι παρακαλούν τους θεούς για την υγεία τους αλλά ξεχνούν ότι και οι ίδιοι μπορούν να κάνουν κάτι γι' αυτήν»

Ηράκλειτος (540-480 π.Χ.)

Το 1993 επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο συναντήθηκαν στη Βοστώνη με θέμα την υγιεινή διατροφή. Ένα από τα συμπεράσματά τους ήταν ότι η μεσογειακή διατροφή και ιδιαίτερα η Κρητική, είναι η πιο υγιεινή.

(Εφημερ. Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 14 Φεβρουαρίου 1993)

Κάθε μέρα πρέπει να συνδυάζουμε στο φαγητό μας τρόφιμα από τα επτά μέρη του κύκλου διατροφής;

Ποια γεύση προτιμάς ;

4. Συμπληρώνω τις παρακάτω στήλες με ονόματα φαγητών.

1. Ζωγραφίζω ένα αστέρι δίπλα σ' αυτά που μου αρέσουν
2. Μιλώ για ένα από αυτά στους συμμαθητές μου:
τι γεύση έχει, από τι είναι φτιαγμένο, γιατί μου αρέσει, πόσο συχνά το τρώμε στο σπίτι...

γλυκό	πικάντικο	ξινό	αλμυρό
			
παγωτό	σάλτσα	λεμόνι	πατατάκια
κέικ		γκρέιπ-φρουτ	φυστίκια
σταφύλι			
σοκολάτα			

Εμένα μου αρέσει η μακαρονάδα με πικάντικη σάλτσα.

Μμμ!
Όλα είναι νόστιμα!

Εγώ προτιμώ την πρώτη Στήλη.

4. Τα φαγητά ταξιδεύουν

Ένα μήλο την ημέρα τον γιατρό τον κάνει πέρα!

5. Κάνω ένα δικό μου πίνακα υγιεινής διατροφής:

1. Γράφω σε κάθε στήλη όσο πιο πολλά μπορώ.
2. Μαζεύω σκίτσα ή φωτογραφίες φαγητών από περιοδικά, στίχους, ανέκδοτα ή τραγούδια για φαγητά και τα βάζω στον πίνακά μου.

	1	2	3	4	5	6	7
γάλα γιαούρτι βούτυρο							

6. Μαθαίνω...ρωτώντας.

Μαζεύω πληροφορίες για το τι έτρωγαν οι άνθρωποι σε παλαιότερες εποχές στην Ελλάδα ή σε άλλα μέρη. Ψάχνω σε βιβλία ή ρωτώ μεγαλύτερους μου και γράφω ένα μικρό κείμενο (30-50 λέξεις).

7. Τονίζω τις λέξεις και συμπληρώνω τα κενά:

πεινω-πινω

γερος-γερος

χαλια-χαλια

1. Δεν έφαγα τίποτα για πρωινό και τώρα _____ πολύ.
2. Όταν διψάς πολύ, δεν πρέπει να _____ παγωμένο νερό.
3. Μια παροιμία λέει: «Το ψωμί και το νερό κάνουν τον άνθρωπο _____».
4. Το παραμύθι μιλούσε για ένα _____ και μια γριά.
5. Χθες έφαγα πάρα πολύ και τώρα αισθάνομαι _____.
6. Στην Ελλάδα, όταν έρχεται το καλοκαίρι, μαζεύουμε τα _____.

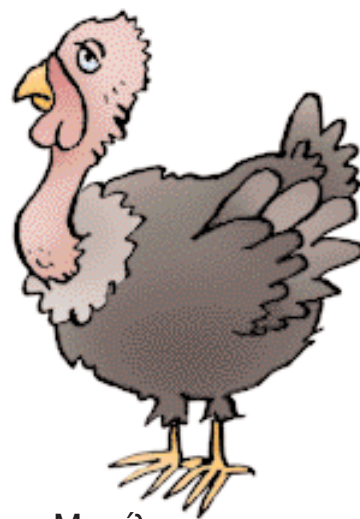
Τραγουδώντας μαζί...

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΡΙΛΙΟΣ

Ο Μπάρμπα-Μπρίλιος είχε ένα γάλο
πολύ μεγάλο
και τον ετάιζε μέλι, ταχίνι¹
για να τον παχύνει
και τον ετάιζε ψωμί κι αλάτι
για να κάνει πλάτη
και τον ετάιζε ψωμί, γαρδούμπα²
για να κάνει τούμπα.

Και τον ετάιζε ψωμί, μπουγάτσα
για να κάνει μπράτσα
και τον ετάιζε ψωμί και χόρτα
ώσπου δεν χώραγε
να βγει από την πόρτα.
Ώσπου μια μέρα
με δίχως ήλιο
ο γάλος έφαγε
τον μπαρμπα-Μπρίλιο, τον μπαρμπα-Μπρίλιο.

(παιδικό λαϊκό τραγούδι)

8. Κάποιες από τις τελευταίες λέξεις του ποιήματος ταιριάζουν μεταξύ τους (ομοιοκαταληξία).

Τις υπογραμμίζω, τις διαβάζω στην τάξη και τις γράφω στο τετράδιό μου.

¹το ταχίνι: αραιή κρέμα με πολύ γλυκιά γεύση από αλεσμένο σουσάμι.

²φαγητό που γίνεται από συκωτάκια αρνιού και κατσικίου.

Ενότητα 5η

Από τη Νέα Υόρκη με αγάπη

Άρη γεια σου!

Πολύ χάρηκα που είχα νέα σου. Βέβαια ακόμη περισσότερο για την κασέτα με τα ελληνικά τραγούδια. Η αδερφή μου πρόλαβε κιόλας και την άκουσε με τις φίλες της.

Σου στέλνω μερικές φωτογραφίες από την εκδρομή που κάναμε με το σχολείο μας στο Μανχάταν. Είδαμε τη χριστουγεννιάτικη παρέλαση στο Madison Square Garden και κάναμε μια βόλτα στα μαγαζιά.

Αύριο είναι και η χριστουγεννιάτικη γιορτή του σχολείου μας. Θα πούμε τραγούδια, ελληνικά και αμερικάνικα, και με την τάξη μας θα παίξουμε τη Γέννηση του Χριστού. Δυο φίλοι μου κι εγώ θα κάνουμε τους μάγους. Η γιαγιά μου έφτιαξε τα ρούχα που θα φορέσω.

Μεθαύριο πάλι θα πάμε να πούμε τα κάλαντα. Θα είμαστε 15 παιδιά από τη χορωδία και άλλα δύο με μαντολίνο και μπουζούκι. Τα χρήματα θα τα δώσουμε δώρο στο σχολείο μας,

βλέπεις, το παροικιακό σχολείο του Τιμίου Σταυρού στο Μπρούκλιν.

Περιμένω γράμμα σου με όλα τα νέα: Θα κάνετε εσείς χριστουγεννιάτικη γιορτή; Θα πεις τα κάλαντα; Τι δώρα περιμένεις;

Πολλές χριστουγεννιάτικες ευχές και
Καλή Χρονιά!

με πολλή αγάπη

Άγγελος

Και εμείς
στο σχολείο
μας στην
Αυστραλία
πάντα λέγαμε
τα κάλαντα!

Λέμε κι εμείς
πώς γιορτάζουμε
τα Χριστούγεννα
στο σχολείο μας.

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Πώς θα γιορτάσουν στο σχολείο του Άγγελου τα Χριστούγεννα;
2. Τα παιδιά χρειάζονται χρήματα για το ελληνικό τους σχολείο. Με ποιο τρόπο θα τα μαζέψουν;
3. Συζητάμε με τους συμμαθητές μας για τη στολή του Άγγελου και προσπαθούμε να φανταστούμε πώς είναι.

2. Ο Άγγελος επιμένει ότι η πόλη του είναι μοναδική τα Χριστούγεννα. Στέλνει λοιπόν στον ξάδερφό του φωτογραφίες από τη βόλτα που έκανε με τους φίλους του στο Μανχάταν. Ας τον βοηθήσουμε να γράψει δύο λόγια κάτω από κάθε φωτογραφία:

5. Από τη Νέα Υόρκη με αγάπη

3. Γράφω ή ζωγραφίζω τα δώρα που θέλω να μου κάνουν κι αυτά που σκέφτομαι εγώ ν' αγοράσω για τα Χριστούγεννα.

4. Ζωγραφίζω τη στολή του Άγγελου ή κάτι από τα Χριστούγεννα.

5. Συζητώντας στην τάξη προσπαθούμε να βρούμε πώς μπορεί να συνεχιστεί η παρακάτω ιστορία:

Πανικός επικρατεί στη Λαπωνία τις τελευταίες μέρες. Ενώ όλα σχεδόν είναι έτοιμα για τα Χριστούγεννα, μια είδηση έχει κάνει τους κατοίκους αυτής της χώρας ανάστατους: ο Άγιος Βασίλης είναι βαριά άρρωστος με γρίπη!

Ο κουμπαράς της Πρωτοχρονιάς

[...στην οικογένεια του συγγραφέα, όταν ήταν παιδί, μια πρωτοχρονιάτικη συνήθεια ήταν να σπάζουν τα παιδιά τον κουμπαρά τους και ο πατέρας να τους «αλλάζει» τα ψιλά με χαρτονομίσματα. Τη χρονιά όμως αυτή η οικογένεια έχει οικονομικά προβλήματα και όλα είναι διαφορετικά...]

...Εκείνο το μεσημέρι, δεν περιμέναμε τον πατέρα. Ο αδερφός μου με τράβηξε με τρόπο στην κάμαρά μας. Κάτι μου είπε. Δύο λόγια μονάχα. Και βρέθηκα σύμφωνος μαζί του. Πήραμε με τρόπο τον κουμπαρά, κλείσαμε την πόρτα της κάμαράς μας και χωρίς να περιμένουμε τον πατέρα τον σπάσαμε μοναχοί μας. Όσο μπορούσαμε πιο ήσυχα να μην κάνουμε θόρυβο. Ξεχύθηκαν από μέσα τα νομίσματα, τα ασημένια και τα άλλα. Ύστερα κάτσαμε να τα μετρήσουμε. (...) Όσο για τη μητέρα μας, όταν πήγαμε σε λίγο να δώσουμε τα χρήματα του κουμπαρά μας, τα μάτια της γέμισαν δάκρυα καθώς μας αγκάλιαζε και μας φιλούσε.

Εκείνη την Πρωτοχρονιά, δε μας πήρανε καινούργια παπούτσια, δεν μας αγόρασαν παιχνίδια. Εκείνη την Πρωτοχρονιά σαν να είχαμε γίνει εμείς ξαφνικά... μεγάλοι. Και ήμασταν σε θέση να τους κάνουμε εμείς αντί να μας κάνουν εκείνοι δώρα. Να πιστεύαμε τάχα πως με τις ογδόντα δραχμές που είχαμε αφήσει στα χέρια της μητέρα μας, θα μπορούσε να ξεπληρώσει ο πατέρας μας τις ζημιές που είχε πάθει; Ποιος ξέρει...

Ό,τι και να πιστεύαμε, ένα ήταν βέβαιο: Τα λίγα χρήματα του κουμπαρά μας του είχαν φέρει γούρι¹. Γιατί την άλλη Πρωτοχρονιά, είχαμε και καινούργια παπούτσια, κι ένα σωρό δώρα. Κι ο ίδιος ο πατέρας μας, αργότερα, όταν αρχίσαμε να μεγαλώνουμε, θυμότανε τον κουμπαρά που είχαμε σπάσει κάποια παραμονή Πρωτοχρονιάς, κι έλεγε γελώντας της μητέρα μας:

- Ό,τι και να πεις, εγώ σώθηκα μια φορά στη ζωή μου με τις ογδόντα δύο δραχμές ενός κουμπαρά...

Και γελούσανε τα γκριζα μάτια του. Μα και να δάκρυζαν εκείνη την ώρα, θα δάκρυζαν σίγουρα από χαρά...

Άλκη Τροπαιάτη

6. Συζητάμε στην τάξη:

1. Την παραπάνω ιστορία μάς την διηγείται ένα από τα δύο αδέρφια. Πώς θα ήταν αν μας την έλεγε ένας φίλος τους;
2. Δίνω κι εγώ ένα δικό μου τίτλο στο κείμενο.

7. Παίζουμε θέατρο;

Δύο παιδιά παίζουν τα δύο αδέρφια της ιστορίας.

8. Ρωτώ τον πατέρα, τη μητέρα, τη γιαγιά ή τον παππού πώς περνούσαν τα παλιά χρόνια τα Χριστούγεννα:

(αν έλεγαν τα κάλαντα, τι δώρα αντάλλασσαν, πού πήγαιναν, τι μαγειρεύαν). Τέλος, ζητώ να μάθω τι άλλαξε από όλα αυτά, όταν ήρθαν στην Αμερική.

Συγκεντρώνω τις πληροφορίες και τις ανακοινώνω στην τάξη μου.

γούρι¹: καλή τύχη

Ενότητα 6η

Η ελληνική παρέλαση στην Πέμπτη Λεωφόρο

από το ημερολόγιο ενός μαθητή

20 Μαρτίου

Σήμερα μιλήσαμε πάλι για...επαναστάσεις: την αμερικανική και την ελληνική. Και πήγαμε πίσω ξανά, στο 1821. Η δασκάλα μας μάς διάβασε λίγες γραμμές από ένα γράμμα. Το έστειλαν λείει οι Έλληνες στους Αμερικανούς, όταν η Ελληνική Επανάσταση ξεκινούσε και χρειαζόταν βοήθεια.

Κάποια στιγμή μάλιστα η δασκάλα γύρισε και μου είπε:

- Αυτό, Δημήτρη θα το πάρεις και θα το διαβάσεις μεθαύριο στη γιορτή.

Ευτυχώς δεν ήταν πολύ. Λίγες σειρούλες μόνο: «...Στη γη σας υπάρχει η ελευθερία που τιμήθηκε από σας και τους πατέρες σας. Μιλώντας για ελευθερία νοιώθουμε πως ακολουθούμε το παράδειγμά σας και γινόμαστε άξιοι συνεχιστές των προγόνων μας. Παρόλο που μας χωρίζουν ωκεανοί, εμείς σας θεωρούμε πιο κοντά από τους γειτονικούς μας λαούς...»¹.

- Και με τη βοήθεια τι έγινε; ρώτησε η Θάλεια.

Αχ, αυτή η Θάλεια με τις απορίες της! Η δασκάλα μας βέβαια είχε έτοιμες τις απαντήσεις αλλά και τις εργασίες, φυσικά. Ευτυχώς όμως που σε λίγες μέρες θα είναι και η παρέλαση στην 5η Λεωφόρο. Ο φίλος μου ο Κώστας και εγώ θα ντυθούμε τσολιάδες και θα είμαστε πάνω σε άρμα!

Λοιπόν, να μην ξεχάσω: για την 25η Μαρτίου στη Νέα Υόρκη:

...οι σχολικές γιορτές
...η γιορτή της κοινότητας
...η παρέλαση στην Πέμπτη Λεωφόρο.

Τι γίνεται όμως σε άλλες πόλεις των Η.Π.Α. εκείνη τη μέρα;

Προσπαθούμε να βοηθήσουμε τον Πολύβιο, φέρνοντας φωτογραφίες ή πληροφορίες

* Απόσπασμα από την διακήρυξη της Μεσσηνιακής Γερουσίας προς τον αμερικανικό λαό το 1821.

6. Η ελληνική παρέλαση στην Πέμπτη Λεωφόρο

Να τι απάντησε η δασκάλα στη Θάλεια:

- Το Μάιο του 1824 η Νέα Υόρκη μόνο, κατόρθωσε να συγκεντρώσει τριάντα δύο χιλιάδες δολάρια και να τα στείλει στους Έλληνες. Τον Ιούλιο τους έστειλε ακόμα πέντε χιλιάδες δολάρια.
- Το 1827 και το 1828 άνθρωποι από τη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη και τη Φιλαδέλφεια κατάφεραν να στείλουν στην Ελλάδα οχτώ πλοία με ρούχα και τρόφιμα αξίας 140.000 δολαρίων.
- Πιο σημαντικοί όμως και από τις αποστολές βοήθειας των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν οι νεαροί Αμερικάνοι όπως ο Jarvis, ο Howe και ο Miller που προσπάθησαν να βοηθήσουν μόνοι τους και με κάθε τρόπο τον αγώνα των Ελλήνων.

Εφημ. Ελευθεροτυπία, 14 Οκτωβρίου 2000

1. Βρίσκω ονόματα φιλελλήνων από διάφορες χώρες.

Προσπαθώ να μάθω περισσότερα στοιχεία για τη ζωή τους. (φωτογραφικό υλικό, πληροφορίες από εφημερίδες ή βιβλία κ.ά.)

2. Συζητάμε στην τάξη:

1. Ποιοι έγραψαν το γράμμα που διάβασε η δασκάλα στα παιδιά;
2. Πώς βοήθησαν οι Η.Π.Α. στην επανάσταση του 1821;

3. Με τα ονόματα και τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε φτιάχνουμε ένα πόστερ ή ένα χάρτη για τους φιλέλληνες.

4. Μοιραζόμαστε τους ρόλους με τη βοήθεια του/της δασκάλου/ας μας (Ελένη, Κώστας, αφηγητής) και διαβάζουμε στην τάξη την παρακάτω ιστορία.

Νέα Υόρκη καλεί Ελλάδα!

Η Ελένη, η ξαδέρφη του Κώστα, πηγαίνει στην Τετάρτη Τάξη και μένει στη Θεσσαλονίκη. Το όνειρό της είναι, όταν μεγαλώσει, να γίνει δημοσιογράφος. Προετοιμάζεται λοιπόν από τώρα... γράφοντας στην εφημερίδα του σχολείου της.

Φέτος σκέφτηκε κάτι πρωτότυπο για την 25η Μαρτίου: να γράψει πώς τη γιορτάζουν οι Έλληνες της Αμερικής, και μάλιστα της Νέας Υόρκης. Ίσως βέβαια να έπαιξε κάποιο ρόλο και ο ίδιος ο Κώστας: το καλοκαίρι στην Ελλάδα της έδειξε όλο καμάρι τις φωτογραφίες του από την παρέλαση στην Πέμπτη Λεωφόρο.

Το σίγουρο πάντως είναι ότι, μόλις το σκέφτηκε, πήρε αμέσως τον Κώστα τηλέφωνο και του ζητούσε πληροφορίες:

- Αφού τα ξέρεις τώρα Ελένη! Σου τα είπα όλα το καλοκαίρι, όταν σου έδειχνα τις φωτογραφίες!

- Ναι, αλλά δεν φτάνουν! Εγώ πρέπει να γράψω ολόκληρο άρθρο! Χρειάζεται πληροφορίες, φωτογραφίες... Λοιπόν άκου τι θα γίνει: θα δεις την παρέλαση και μετά θα μου «γράψεις» μια κασέτα στο μαγνητόφωνο. Θα σου στείλω τις ερωτήσεις μου με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

- Ωραία τα λες, Ελένη! Άκου λοιπόν τώρα τι θέλω κι εγώ: Θα σου ετοιμάσω την κασέτα μαζί με τον φίλο μου, τον Δημήτρη, αλλά στο άρθρο θα γράψεις: από τους συνεργάτες μας στη Νέα Υόρκη! Α! και θα μου στείλεις και την εφημερίδα να τη δείξω στη δασκάλα μου!

- Ξαδερφούλη μου είσαι απίθανος! Το ήξερα ότι θα με βοηθούσες! Όσο για την εφημερίδα, και βέβαια έτσι θα γίνει! Μην ξεχάσεις μόνο να μου γράψεις το όνομα του φίλου σου!

Γλύκας είναι ο ξάδερφός μου, αν και φοβάμαι πως την περισσότερη δουλειά θα την κάνει ο θείος Μιχάλης.

Καλή η Ελένη, αλλά μερικές φορές νομίζει πως έγινε κιόλας δημοσιογράφος.

5. Βοηθάμε κι εμείς την Ελένη απαντώντας στις παρακάτω ερωτήσεις:

Το ηλεκτρονικό γράμμα της Ελένης

- Πώς γιορτάζουν οι Έλληνες εκεί την 25η Μαρτίου; (δοξολογία, παρέλαση, γιορτή)

- Σε ποιο μέρος της πόλης; (δρόμος, πλατείες, κτίρια)

- Ποιοι παίρνουν μέρος; (Σχολεία, Κοινότητες, Σύλλογοι)

- Πόσο κρατάει η γιορτή;

Χρειάζομαι
οπωσδήποτε
φωτογραφίες!

Φωτίζεται ακόμη το
Empire State Building
με τα χρώματα
της ελληνικής σημαίας;

6. Ο Κώστας απάντησε στις ερωτήσεις της ξαδέρφης του και, στη συνέχεια, έστειλε τις ίδιες ερωτήσεις σ' όσες διευθύνσεις ελληνικών σχολείων μπόρεσε να βρει. Τι λέτε, δεν κάνετε κι εσείς το ίδιο;

6. Η ελληνική παρέλαση στην Πέμπτη Λεωφόρο

7. Παραμονές της 25ης Μαρτίου.

Η Ελένη και ο Κώστας είναι στο δωμάτιό τους ο καθένας και σκέφτονται τι έχουν να κάνουν για τη γιορτή. Ας τους βοηθήσουμε κι εμείς, βρίσκοντας τα υπόλοιπα.

Έχω να...
...στείλω μήνυμα στον Κώστα με τις ερωτήσεις για το άρθρο

Έχω να...
...πω στον μπαμπά μου για τις φωτογραφίες από την παρέλαση

8. Ποια από τις παρακάτω φράσεις θα διαλέγατε για ν' αρχίσετε το κείμενό σας, αν ήσασταν στη θέση του Κώστα ή της Ελένης;

Εμείς, οι Έλληνες της Νέας Υόρκης, γιορτάζουμε κάθε χρόνο την 25η Μαρτίου/
Οι Έλληνες της Νέας Υόρκης, χιλιάδες μίλια μακριά μας, γιορτάζουν και φέτος την 25η Μαρτίου.

9. Προσπαθούμε να συνεχίσουμε ένα από τα παραπάνω, διαβάζοντας ξανά το ηλεκτρονικό γράμμα της Ελένης και τις απαντήσεις που δώσαμε.

